A/PNL/729/4.11.2026 Nr.6868A/04.11.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Doamnei Natalia-Elena Intotero, Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Taxa ETS2 pe combustibilii de încălzire și de transport, termenul de 31 mai 2031 din Hotărârea Guvernului nr. 907/2025 și poziția de negociere a României pentru revizuirea schemei

Stimată Doamnă Ministru,

ETS2 este o taxă pe căldura din casă și pe litrul de benzină, construită prin Directiva (UE) 2023/959, care a introdus în Directiva 2003/87/CE un capitol IVa. Schema a fost concepută pentru a intra în funcțiune în 2027. Nu a intrat. Prin art. 2 din Regulamentul (UE) 2026/667 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2026, publicat în Jurnalul Oficial seria L din 18 martie 2026 și intrat în vigoare la 7 aprilie 2026, intrarea în funcțiune a fost amânată până în 2028, cu aplicarea directă a normelor din art. 30k alin. (2) literele (a)-(e) din Directiva 2003/87/CE, fără a mai fi nevoie ca pragurile de preț din alin. (1) să fie atinse. Legiuitorul european și-a amânat propria schemă pentru că nu a putut-o apăra.

Amânarea aceea a mutat partea financiară a schemei, iar potrivit art. 30k alin. (2) licitarea certificatelor începe în 2028, litera (b), primul an pentru care se stabilește cantitatea la nivelul Uniunii este 2028, litera (a), termenul-limită pentru restituirea inițială a certificatelor se amână până la 31 mai 2029, pentru emisiile totale ale anului 2028, litera (d), iar raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu se amână până la 1 ianuarie 2029, litera (e).

Partea birocratică nu a fost însă amânată deloc. Art. 30b alin. (1) din directivă impune statelor membre să se asigure că, din 1 ianuarie 2025, nicio entitate reglementată nu desfășoară activitatea din anexa III fără autorizație de emisii. Art. 30f alin. (2) prevede monitorizarea emisiilor pentru fiecare an calendaristic începând cu 2025 și raportarea lor către autoritatea competentă în anul următor, începând cu 2026. Furnizorii români de combustibil plătesc, așadar, de aproape doi ani costul de conformare al unei scheme care nu le-a adus încă niciun certificat de cumpărat și care nu a adus României niciun leu de compensație.

Poziția de negociere a României este corectă și o susțin. În iulie 2026, România a semnat, împreună cu alte nouă state membre, declarația comună prin care s-a cerut Comisiei

reconsiderarea prețului carbonului pentru combustibilii de încălzire și de transport în cadrul revizuirii ETS, cu argumentul că cetățenii europeni nu ar trebui să plătească noi taxe climatice în circumstanțele economice și geopolitice actuale. La Consiliul European din 15 și 16 octombrie 2026, concluziile nu au decis o nouă amânare, însă au cerut Comisiei actualizarea evaluării efectelor schemei. Potrivit relatărilor de presă, comisarul pentru acțiune climatică a declarat la 12 octombrie 2026, la reuniunea Consiliului Mediu de la Luxemburg, că ETS2 rămâne programat pentru 2028 și că Comisia nu pregătește o nouă amânare.

Pe plan interior, Hotărârea Guvernului nr. 907 din 23 octombrie 2025 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 991 din 28 octombrie 2025, prevede la art. 43 alin. (5) obligația de restituire începând cu 1 ianuarie 2028, până cel târziu la 31 mai a fiecărui an, iar la art. 43 alin. (7) adaugă: „Prin excepție de la prevederile alin. (5), termenul-limită pentru restituirea inițială a certificatelor se amână până la data de 31 mai 2031". Față de termenul european de 31 mai 2029, Guvernul României și-a scris o marjă de doi ani. Vă întreb ce intenționați să faceți cu ea.

Marja aceea nu apără însă buzunarul cetățeanului, și aici stă problema de fond. Costul ETS2 ajunge la consumator atunci când încep licitațiile, în 2028, fiindcă furnizorul îl include în prețul combustibilului din momentul în care îl plătește, independent de data la care statul român cere restituirea certificatelor. Ministerul Energiei a estimat în aprilie 2026 un impact de 0,7-0,8 lei pe litrul de carburant, fără taxa pe valoarea adăugată, într-un scenariu cu 45 de euro pe certificat. La o țară în care lemnul de foc și gazul rămân principalele surse de încălzire și în care alternativa la automobil lipsește pe mare parte din teritoriu, o asemenea creștere nu se absoarbe. România a plătit deja conformarea administrativă a acestei scheme, timp de doi ani, fără să primească nimic în schimb.

Fondul social pentru climă, instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955, ar trebui să compenseze tocmai acest efect, cu o alocare pentru România de minimum 5,05 miliarde de euro și maximum 6,01 miliarde de euro. El se alimentează însă din veniturile licitațiilor ETS2, iar art. 30d alin. (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE leagă finanțarea de un plafon fix, până în 2032. Licitațiile încep cu un an mai târziu, orizontul 2032 rămâne același, deci fluxul se comprimă. Cine plătește taxa integral și primește compensația parțial iese în pierdere de două ori.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. Care este temeiul juridic, în dreptul Uniunii Europene, al termenului de 31 mai 2031 prevăzut la art. 43 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2025, față de termenul de 31 mai 2029 stabilit de art. 30k alin. (2) litera (d) din Directiva 2003/87/CE?

2. A fost notificat Comisiei Europene acest termen și a primit România vreo solicitare de clarificare ori vreo scrisoare de punere în întârziere pe acest subiect?
3. Intenționați să apărați termenul din art. 43 alin. (7) sau să îl aliniați la calendarul european, și, în a doua ipoteză, pe baza cărei analize de impact asupra consumatorului român?
4. Ce susține România în continuarea declarației comune din iulie 2026 și a concluziilor Consiliului European din 15 și 16 octombrie 2026, și a cerut statul român amânarea pe termen nedeterminat sau eliminarea capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE? Dacă nu a cerut, care este motivul?
5. Câte entități reglementate dețin astăzi autorizația de emisii prevăzută de art. 30b alin. (1) din directivă, obligatorie din 1 ianuarie 2025, câte au raportat emisiile potrivit art. 30f alin. (2) și care este costul administrativ pe care conformarea l-a impus până acum acestor operatori?
6. Care este volumul total al emisiilor raportate de entitățile reglementate, defalcat pe transport rutier, clădiri rezidențiale și clădiri instituționale sau comerciale?
7. Există o evaluare proprie a Ministerului privind impactul ETS2 asupra facturii la gaze a unei gospodării medii și asupra prețului carburanților și, dacă da, vă rog să îmi comunicați ipotezele și rezultatele?
8. Câte gospodării din România folosesc lemnul de foc, respectiv gazul natural, ca sursă principală de încălzire, potrivit celor mai recente date oficiale, și câte dintre ele ar intra în categoria gospodăriilor vulnerabile în sensul Regulamentului (UE) 2023/955?
9. Ce măsuri de protecție pregătiți pentru anul 2028, când încep licitațiile și când furnizorii vor include costul certificatelor în prețul la pompă și în factura la gaze, independent de termenul intern de restituire?
10. Își păstrează România integral alocarea din Fondul social pentru climă, în condițiile în care licitațiile încep în 2028, iar plafonul și orizontul 2032 prevăzute de art. 30d alin. (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE au rămas neschimbate?
11. Ce venituri estimează Ministerul din licitarea certificatelor ETS2 începând cu anul 2028 și cum vor fi ele folosite pentru compensarea directă a consumatorilor?
12. Ce poziție veți susține în consultarea pe care Comisia o pregătește în urma solicitării Consiliului European de actualizare a evaluării efectelor schemei? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Doamnă Ministru, vă adresez aceste întrebări la începutul mandatului dumneavoastră, observând că hotărârea în discuție a fost adoptată cu un an înaintea învestiturii, deci nimic din ce semnalez aici nu vi se datorează. Am deplină încredere în capacitatea dumneavoastră și a echipei Ministerului de a duce la Bruxelles poziția României cu aceeași fermitate cu care alte state și-au dus-o pe a lor, iar demersul meu vine în urma sesizărilor primite de la transportatori, de la distribuitori de combustibil și de la cetățeni care își fac socoteala facturii de iarnă. Sunt

conștient că schema a fost negociată și acceptată înaintea acestui Guvern și că o poziție europeană nu se schimbă din scurt. Îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament orice măsură necesară și, pentru a putea ancora discuția în date la zi, vă rog să-mi răspundeți la întrebările de mai sus în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL